

29 לנובמבר 1947

ורוקדים.

ובאותו זמן חיים בירושלים מאה אלף יהודים. לנו לתושבי ירושלים היהודים שלחמנו באנגלים יותר מכל עיר אחרת להקמת המדינה אין זכות להיות חלק מהמדינה ?

ירושלים של מאיר פיינשטיין ומשה ברזני שפוצצו את עצמם למוות בכלא ירושלים כדי למנוע חילול קדושתה של ירושלים בתליית יהודים.

ירושלים של עולי הגרדום אבשלום חביב ומאיר נקר שנחנקו למוות ובפיהם שירת התקווה המסתיימת במילים להיות עם חופשי בארצנו ארץ ציון וירושלים לא תהיה כלולה במדינה.

אנחנו לוחמי חרות ישראל חזרנו על שבועת ישעיהו: **למען ציון לא אחשה ולמען ירושלים לא אשקוט עד יצא כנוגה צדקה וישועתה כלפיך יבער!**

עד אז לא היה ללח"י סמל. מעתה נקבע הסמל : יד מונפת לשבועה ומתחתה המילים **אם אשכחך ירושלים תשכח ימני.**

האצ"ל הציבו שולחנות והחתימו עצומה נגד שלילת ירושלים מהמדינה העברית.

ואולם... כבר למחרת בבוקר העם היושב בציון טולטל טלטלה חדה ואכזרית מלהט הריקודים לזעקות השבר על ההרוגים.

הערבים הסתערו על הכבישים ורצחו את הנוסעים היהודים בסכינים, באבנים ובאש הרובים. שחטו משפחות שלמות.

ירושלים עיר מעורבת. - מהחלונות, מהגגות כיוונו את רוביהם וירו בגברים, נשים ילדים. דם יהודי נשפך כמים בכל רחבי הארץ.

הצבעת האו"ם טבעה בים של דם ודמעות. כך החלה המלחמה בערבים הנמשכת עד עצם היום הזה.

זמן קצר לאחר ההחלטה, אמריקה שינתה דעתה ולחצה עלינו שלא להכריז על הקמת המדינה.

מה שקבע את עצמאותנו זה תוצאות המלחמה בערבים וכמובן באנגלים.

מה שגרם להכרת המדינות במדינתנו היו תוצאות המלחמה וההכרזה האמיצה של דוד בן גוריון בה' באייר תש"ח.

מה שהביא להחלטה על צרף ירושלים למדינת ישראל - חיסולו של המתווך השוודי מטעם האו"ם הרוזן פולקה ברנדוט בידי חוליה של אנשי לח"י.

ולהצבעה באו"ם לא היה כל חלק בהקמת המדינה והגיע זמן להפסיק ולקשקש לציון התאריך הוא "כיום היסטורי שאומות העולם הכירו בזכותנו למדינה"...

וכפי שאנחנו עדים עד עצם היום הזה האו"ם אינו חדל מהחלטות נגדנו וחייבים להתייחס אליהן כאל הבל הבלים או כפי שאומר בן גוריון **או"ם שמום.**

בלילה הוא נדה שנת בני ישראל בהקשיבם מרותקים לרדיו ועוקבים בדריכות להצבעה בבימת האו"ם.

אני יושב בפינה נסתרת עם תא של ארבעה נערים ונערה בני חמש עשרה ושש עשרה שנים ומשוחח איתם על המתרחש.

הערבים דורכים את רוביהם ומכינים מרחץ דמים. אצלנו, לח"י בירושלים בהנהגתו של מאיר (יהושע זטלר) מתכוננים למלחמה כוללת גם בערבים וגם באנגלים המסייעים להם עד יציאתם מהארץ.

ההנהגה הפוליטית ביקשה מוועדת האו"ם להציע את חלוקת הארץ בינינו לבין הערבים.

נתנגד ככל שנוכל. אין להסגיר מרחבים חשובים של ארצנו לידי זרים. לפתע צהלה ברחובות. יס ! הרוב הצביעו יס !

המונים פרצו מהבתים ו... הבה נרקודה ! מעגלים מעגלים של המוני ישראל רוקדים ושרים: הבה נגילה ! אומות העולם הצביעו יס !

ההנהגה הפוליטית החליטה "לגיי" את התאריך כדי להפוך אותו לחג עברי והחליטו : לא עשרים ותשע אלה "כ"ט"...

ההמונים רוקדים ורוקדים כל הלילה ההוא. אולי מאז חטא העגל לא רקדו בני ישראל כפי שרקדו בלילה ההוא על הצבעת ההבל.

ואני וחברי לוחמי החרות שהצבנו לנגד עינינו את עיקרי התחיה של יאיר על מלכות ישראל מנהר פרת עד נהר מצריים עצובים. גם חברים שהכרתי מהאצ"ל שסמלם רק כן ! - וציור של שתי גדות הירדן עצובים.

לא רק את מרחבי הגלעד והמואב, יהודה, שומרון וסיני ישללו מאיתנו. ועוד מקומות שהיום אי אפשר לחשוב על מדינה יהודית בלעדיהם. יפו, רמלה, לוד, קרית גת, קרית מלאכי, בית שמש, דימונה, ערד, גוש עציון, כל המקומות הללו יהיו חלק מהמדינה הערבית, ובתוך חתיכת אדמה מתל אביב ועד מפרץ חיפה וחלק מהנגב ארבעים אחוז ערבים יחיו בתוכנו. (מאוחר יותר התברר לנו שגם תושבי נהריה נחרדו והכריזו שלא ישלימו ויכריזו על עירם כמדינה עצמאית).

ולא רק זה. אפילו ירושלים כולה לא תיכלל במדינה היהודית.

ירושלים של מלכות בית דוד.

ירושלים של נווה הר קדשנו.

ירושלים שלעולם לא חדלנו להתפלל למענה ולכיוונה. ירושלים שגדולי גיבורינו, המכבים, המורדים ברומאים ועוד ועוד הציפו את חומותיה וחוצותיה בדמם כדי לקדש אותה.

וההמונים שוכחים את ירושלים ושוכחים את ימינם

"לא רק את מרחבי הגלעד והמואב, יהודה, שומרון וסיני ישללו מאיתנו. ועוד מקומות שהיום אי אפשר לחשוב על מדינה יהודית בלעדיהם."